

31st October 1962]

செஞ்சி தாலுகாவிற்குப் பாசனவசதி

* 1010- FF கேள்வி.—திரு. கு. கோபால கவுண்டர் : கனம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சாத்தனூர் அணையிலிருந்து செஞ்சி தாலுகாவிற்குப் பாசன வசதிக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவர உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No, Sir.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—GOVERNMENT BILL

(1) THE MADRAS LOCAL AUTHORITIES (EXTENSION OF TERM OF OFFICE OF MEMBERS) BILL, 1962.

10-00
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Local Authorities (Extension of Term of Office of Members) Bill, 1962.

MR. SPEAKER : The question is—

“ that leave be granted for the introduction of the Madras Local Authorities (Extension of Term of Office of Members) Bill, 1962.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

IV.—GOVERNMENT RESOLUTIONS

(1) THE CONSTITUTION (FOURTEENTH AMENDMENT) BILL, 1962.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, I move—

“ That this House ratifies the amendment of the Constitution of India falling within the purview of the proviso to Article 368 thereof proposed to be made by the Constitution (Fourteenth Amendment) Bill, 1962, as passed by the two Houses of Parliament.”

Sir, as a result of the ratification of the Treaty of Cession by the Governments of India and France, on the 16th August 1962, the French territories of Pondicherry, Karaikal, Mahe and Yanam became territories of the Indian Union with effect from that date. This Bill provides for these territories being specified in the Constitution as a Union territory called ‘ Pondicherry ’. Article 81 (1) (b) of the Constitution provides that not more than twenty members are to represent the Union territories in the House of the People. As this maximum has already been reached, it is proposed to increase this number to twenty-five, so that representation may

[Sri M. Bhaktavatsalam] [31st October 1962]

be given to Pondicherry, and to provide for future contingencies. The Bill also provides for representation of the territory in the Council of States.

Through a new article 239-A, the Bill seeks to confer necessary legislative power on Parliament to enact laws for the creation of Legislatures and Councils of Ministers in the Union territories of Himachal Pradesh, Manipur, Tripura, Goa, Daman and Diu and Pondicherry.

Since the Bill seeks to make an amendment of the Constitution falling within the purview of the proviso to Article 368, it requires to be ratified by the Legislatures of not less than one-half of the States, before it is presented to the President for his assent. I have no doubt that the ratification of the Bill, which has been passed by both Houses of Parliament, will be agreed to unanimously by this House.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That this House ratifies the amendment of the Constitution of India falling within the purview of the proviso to Article 368 thereof proposed to be made by the Constitution (Fourteenth Amendment) Bill, 1962, as passed by the two Houses of Parliament.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I want to move my amendment.

MR. SPEAKER : I am ruling it out of order.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, let the House know what I am going to move first.

MR. SPEAKER : First of all I should know whether I can allow the hon. Member to move his amendment or not.

SRI M. KALYANASUNDARAM : What I suggest is, I will move my amendment. This Bill has been passed by both the Lok Sabha and the Council of States.

MR. SPEAKER : It is a fact. I am not disputing it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : The Hon. Minister for Finance stated that the assent of the President has to be obtained. Before the President gives his assent to the Bill, it has to be ratified by not less than one-half of the State Legislatures. For that purpose the motion has come to us. It is open to this State Legislature to ratify or suggest amendment so that the President may take them into consideration before he gives his assent.

MR. SPEAKER : Let the Hon. Leader of the House give his opinion.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை, அரசியல் அமைப்புத் திருத்தத்தை ‘ராடிபை’ பண்ணுவதற்காக இந்தத் தீர்மானம் பிரேரேபிக்கப்பட்டது.

31st October 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இதை நாம் ஒப்புக்கொண்டால் ஒப்புக்கொள்ளலாம். இல்லை, ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி விடலாம். இந்த இரண்டைத் தவிர, இப்போது இந்தத் திருத்தப் பிரேரேபணைக்கே இடமில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களின் சகாக்கள் டெல்லியில் இருந்தார்கள்; இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை அங்கே பிரேரேபித்து இருக்கவேண்டும். அதைச் செய்யத் தவறி விட்டு, இங்கே வந்து திருத்தம் பிரேரேபிப்பதற்கே இடமில்லை. இதை ஆதரிக்கவோ அல்லது மறுக்கவோதான் நம்மால் முடியும். எந்தவிதத் திருத்தப் பிரேரேபணை செய்வதற்கும் இடமில்லை என்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I want to know whether we can go beyond ratification, i.e., move amendment or something like that. Can we make an amendment or not is the question. I think we have no right to go beyond ratification. The question is whether we should ratify it or not.

SRI M. KALYANASUNDARAM: We are just now in that stage. That is why I want to move this amendment.

MR. SPEAKER: There is no intermediary stage where an amendment can be moved. The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram should convince me on that point.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I like to move my amendment. Then it is for the House to accept my amendment or reject it.

MR. SPEAKER: I do not think so. I will give my ruling.

The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has given notice of an amendment to the motion regarding ratification of the Constitution (Fourteenth Amendment) Bill, 1962. The Constitution Amendment Bill has already been passed by both Houses of Parliament. Article 368 of the Constitution states that Constitution Amendment Bills if they affect certain matters specified in this Article should be ratified by more than half the State Legislatures before they are submitted to the President for assent. In this case, the Madras Legislature has to ratify the amendment. It has power not to ratify also. Thus, it is clear this House may ratify or may not ratify. There cannot be any half-way between the two. The amendment of Sri M. Kalyanasundaram would be opposed to Article 368. It is, therefore, disallowed.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள், 'பார்லிமென்டினால் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கக்கூடிய மசோதாவுக்கு அப்படியே நாமும் சம்மதம் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்ற தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள். அங்கே என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், நண்பர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதையெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று தான் நான் நினைக்க

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [31st October 1962]

வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே திருத்தம் கொடுத்தார்கள்; யோசனைகள் கூறினார்கள். அதோடு ஓர் இடத்தில் ஒரு கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் ஒன்று செய்தால், அப்படியே எல்லா இடங்களிலும் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. இப்பொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தான் அப்படியே அதை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். 'காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பாண்டிச் சேரியில் ஒரு சிலர் இதை எதிர்க்கிறார்கள். ஆகையினால் நாம் இதற்கு அப்படியே சம்மதம் கொடுத்துவிடலாம்' என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு அந்த நோக்கம் இல்லை. பாண்டிச்சேரிக்கு எது நல்லது, நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு எது நல்லது, அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு எது நல்லது என்பதைப்பற்றித் தான் நாம் யோசனை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய சபையின் கருத்துக்களை ஜனாதிபதி அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பது முறையாக இருக்கும் என்கின்ற நோக்கத்துடன்தான் நான் திருத்தங்களைக் கொடுக்க விரும்பினேன். 'பாண்டிச்சேரி' என்ற பெயர் 'புதுச்சேரி' என்று மாற்றப்படவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : On a point of order, Sir. After the Hon. Speaker has given his ruling, the hon. Member cannot canvass again and say that he wanted to move this or that to be done. It would be a bad precedent in the House to canvass against the ruling of the Hon. Speaker.

MR. SPEAKER : Yes, that should not be done.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I cannot introduce an amendment but a speech is not an introduction of the amendment. I am only making a suggestion.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : தமிழிலே எல்லாப் பெயர்களும் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அந்த நோக்கத்தோடு தான் நம்முடைய ராஜ்யத்தைக் கூட ஆங்கிலத்தில் எழுதுகிற பெர்முது 'மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்று எழுதுகிறோம். தமிழிலே எழுதுகிறபொழுது 'தமிழ் நாடு அரசாங்கம்', 'தமிழ் நாடு' என்று எழுதுகிறோம். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் என்ன காரணத்தைக் கொண்டு பாண்டிச்சேரி என்று பெயர் வைத்தார்களோ. 'புதுவை,' அல்லது 'புதுச்சேரி' என்ற பெயர் தான் பழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. அந்தமாதிரி பெயரை மாற்றுவது கூட நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதோடுகூட, பாண்டிச்சேரி 2 லட்சம், 2½ லட்சம் ஜனத் தொகை அடங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. அதிலிருந்து இன்னொரு 60, 70 மைல்களுக்கு அப்பால் காரைக்கால் ஒரு சிறிய பகுதியாக இருக்கிறது. மற்ற இரண்டு பகுதிகள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இல்லை. ஆகவே, அதைப்பற்றி நான் இங்கே பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. வெவ்வேறான இடங்களிலே சிறு சிறு திட்டங்களாக இருக்கக்கூடிய பகுதிகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு யூனியன் டெரிடரியாக அமைக்கவேண்டும் என்று பார்லிமெண்டு முடிவு செய்திருக்கிறது. அதற்கு இப்பொழுது நாம் சம்மதம்

31st October 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தெரிவிக்க இருக்கிறோம். இதற்கு சம்மதம் கொடுப்பதற்கு என்னுடைய மனம் இடம் தரவில்லை. சபை வேண்டுமானால்— அதற்கு மெஜாரிடி பலம் இருக்கிறது—சம்மதம் கொடுக்கலாம். முதலில் புதுச்சேரி மக்களுக்கு இது நன்மை தருவதாக இருக்காது. ஏனம், மாஹி, காரைக்கால் ஆகிய இடங்களிலிருந்து பிரதிநிதிகள் வந்து கூடி, முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மொழிவழி ராஜ்யங்கள் அமைந்தபிறகு கூட, மூன்று வெவ்வேறு மொழி பேசக்கூடியவர்கள் ஓர் இடத்தில் உட்கார்ந்து முடிவு செய்யக்கூடிய வகையில், அந்தப் பிரதேசங்களெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு யூனியன் டெரிடரியாக அமைவது என்பது நன்மை பயக்காது. அவர்கள் ஆங்கிலத்தையும் சரியாக கற்றுக்கொள்ளவில்லை, பிரெஞ்சு மொழியையும் முழுவதிலும் மறந்து விட்டபாடில்லே, பிரெஞ்சு பிடிப்பை விட்டபாடில்லே, பழக்க வழக்கங்களை விட்ட பாடில்லே. நம்முடைய அரசியல் அமைப்பு இன்னும் அங்கே பழக்கத்திற்கு வரவில்லை. இந்த நிலைமையில், இந்தப் பகுதிகளை யெல்லாம் சேர்த்து வைத்து ஒரு யூனியன் டெரிடரியாக தொடர்ந்து நடத்துவதனால் புதுச்சேரியின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் ஏற்படும், காரைக்கால் வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் ஏற்படும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பல சந்தர்ப்பங்களில் அங்கு செல்ல நேர்ந்ததால், புதுச்சேரி, காரைக்கால் ஆகிய இடங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை நான் நேரில் அறிவேன். சில விஷயங்களில் நம்முடைய ராஜ்யத்தின் வளர்ச்சிக்கு அது முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யம் பூராவும் மதுவிலக்கு அமல் நடக்கிறது. மதுவிலக்கு இங்கே அமல் நடக்காமல், அதற்கு நாச வேலை செய்வதற்கு உற்பத்தி இடம் புதுச்சேரி என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியும். புதுச்சேரியிலிருந்து கார் மூலம் பாட்டல், பாட்டலாக வெளிநாட்டுச் சரக்குகள் கடத்தப்படுகின்றன. கார் பிடிபட்டு விடுகிறது, சரக்கு பிடிபட்டுவிடுகிறது; ஆனால், அதில் உட்கார்ந்திருந்த நபர்களைக் கூட பிடிக்க நமது போலீசுக்கு திறமையிலலை என்ற விவரங்களைக் கேட்டிருக்கிறோம். எல்லையிலே இது சம்பந்தமாகப் பெரிய தகராறுகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடிவதில்லை. இதையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது, தமிழ் நாட்டுடன் இணைந்திருப்பது தான் புதுச்சேரிக்கு நல்லது. (குறுக்கீடு) பெங்களூர் 'கண்டிசுவஸ்' ஆக இல்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இல்லை. பெங்களூர் தமிழ் நாட்டிற்குள் இல்லை. புதுச்சேரி தமிழ் நாட்டு ராஜ்யத்திற்குள்ளே இருக்கிறது. அவசியமில்லாத ஒரு ஏற்பாட்டை செய்தார்கள். எந்த ஆலோசனையின் காரணமாக என்று எனக்கு புரியவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: புதுச்சேரி தமிழ்நாடு ராஜ்யத்திற்குள்ளே இருக்கிறது என்று சொல்வது அவைசியமான விவாதத்திற்கு இடம் அளிக்கும். தமிழ்நாடு ராஜ்யம் வேறு. புதுச்சேரி வேறு.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: தமிழ் மொழி பேசக்கூடிய பகுதிக்குள்ளே இருக்கிறது. அங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் தமிழ் மொழி பேசக்கூடியவர்கள். பெங்களூரை உதாரணமாகச் சொன்னார்கள்.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [31st October 1962]

அதனால் நான் இதைச் சொன்னேன். ஆகையினாலே, இதைத் தீர்க்கமாக பரிசீலிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அரசியல் விருப்பு, வெறுப்புக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. இப்பொழுது விசேஷ நெருக்கடி நிலையாக இருக்கிறது என்று ஒரு வேளை சொல்லலாம். இந்தச் சமயத்தில் வேண்டுமானால் இதையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். நெருக்கடி நிலைமை தீர்ந்த பிற்பாடு புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு சௌகரியங்களைக் கொடுக்கிறது. புதுச் சேரியின் அந்தஸ்து ஓரளவுக்கு உயருகிறது. அங்கு இருக்கக் கூடிய கவுன்சிலர்களுக்கு இப்பொழுது சட்டம் இயற்றக்கூடிய அதிகாரம் இல்லை. இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றிப் பிறகு சட்டம் இயற்றக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். கவுன்சிலர்கள் என்று இப்பொழுது அழைக்கப்படுபவர்கள் இனி அமைச்சர்கள் என்று அழைக்கப்படுவார்கள். அந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படும், இந்த வசதிகளெல்லாம் கிட்டும். தமிழ் நாட்டோடு புதுச்சேரி, காரைக்கால் இணைவதை அங்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு சிலர் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். ஒரு சிலருக்கு அங்கு 'வெஸ்டெட் இன்டெரெஸ்ட்' உண்டாகிவிட்டது. மக்களுக்கு நன்மை கிடையாது, மக்களுக்குப் பல சங்கடங்கள், சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் நலச் சட்டம் அங்கு அமுலாகவில்லை. விவசாயிகளுக்கு உரிமை கொடுக்கக்கூடிய சட்டங்கள் அங்கு அமல் நடத்தப்படவில்லை. கிரமினல் சட்டம் கூட அங்கு இருப்பது போல் அங்கு அமல் நடத்தப்படுவதில்லை. ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உள்ள நல்ல சட்டங்கள் அங்கே அமுலாக்கப்படுமானால், நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் போல் பொருளாதார அபிவிருத்தி, சமுதாய அபிவிருத்தி எல்லாம் அங்கே ஏற்படும். துணை, துண்டாக இருப்பதால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நஷ்டம் தான். ஒரு சில சயநலக்காரர்கள் வேண்டுமானால் புதுச்சேரி தமிழ் நாட்டோடு இணைவதை ஆட்சேபிக்கலாம். சுதந்திரம் வந்தபிறகு தங்களுடைய சொந்த வசதிகள் போய்விடுமோ என்பதற்காக, தமிழ் நாட்டோடு இணைவதை அந்த சயநலக்காரர்கள் ஆட்சேபிக்கலாம். நான் குறிப்பாக முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், மற்ற அமைச்சர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் தங்கள் அரசியல் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி, 'புதுச்சேரி, காரைக்கால் தமிழ் நாட்டோடு இணையவேண்டும்,' என்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். சம்பிரதாயத்திற்கு வேண்டுமானால், நான் பேசுவதை மறுக்கலாம், நான் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கலாம். தமிழ் நாட்டுடன் புதுச்சேரி, காரைக்கால் இணைவதை அங்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு சிலரின் கையில் விட்டு வைத்திருக்கக்கூடாது. இது தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய பிரச்சனை. தமிழ் நாட்டுடன் அந்தப் பகுதிகள் இணையவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லி, தமிழ் நாட்டுடன் இணைவதற்குள்ள உறுதியை அவர்களிடம் பெறவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தச் சபையில் இது பற்றி நடந்த

31st October 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

விவாதத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பாண்டிச்சேரியைப் பொறுத்தவரையிலே, அது பாராளுமன்றத்தில், இரு சபைகளிலும் விவாதிக்கப்பட்டு, முடிவு செய்யப்பட்ட ஒரு பிரச்சனை ஆகும். அதை நம்முடைய சபைக்கு அனுப்பி, நம்முடைய அபிப்பிராயத்தைக் கோருகிறார்கள். நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாமா, வேண்டாமா என்ற ஒரே அபிப்பிராயத்தைத்தான் சொல்ல முடியும். அதற்குப் பதிலாக பாண்டிச்சேரியைத் தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்கவேண்டும் என்பது பற்றிச் சொல்ல இந்தச் சபைக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பாராளுமன்றத்தில் செய்த தீர்மானத்தை மறுபடியும் நாம் இங்கு மாற்றித் தீர்மானிப்பதற்கு எந்தவிதமான சட்டமும் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் பாண்டிச்சேரியை எந்த ஒரு மாநிலத்தோடும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய உரிமை பாண்டிச்சேரி மக்களுக்குத்தான் இருக்கிறதே அல்லாது, தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு இருப்பதற்கு முடியாது என்பது தான் எனது கருத்து. அவர்கள் விரும்பி தமிழ் நாட்டுடன் இணைந்துக் கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லி, பாராளுமன்றத்தில் அதுபற்றி விவாதித்து, 'தமிழ் நாட்டுடன் இணைவதை அந்த மக்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் அபிப்பிராயம் போல் விட்டு விடலாம்,' என்று பாராளுமன்றம் முடிவு செய்யவேண்டுமே அல்லாது, நாம் அதைப்பற்றிக் கிளர்ச்சி செய்வதிலே எந்தவிதமான அர்த்தமும் கிடையாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறுகி கிட்டுப் பேசியது போல், பாண்டிச்சேரி தமிழ் நாட்டுடன் இருக்கிறது என்று சொல்லுவது பவுண்டரி பிரச்சனையை மறுபடியும் கிளப்பி விடுவதாக இருக்கிறது. மொழிவாரியாக மாகாணங்கள் பிரிந்தபொழுது இருந்த சிக்கல்களெல்லாம் தீர்ந்திருக்கிற இந்த நேரத்தில் மறுபடியும் பாண்டிச்சேரியைப் பொறுத்த அளவிலும் அதை ஒரு சிக்கலாகக் கொண்டுவந்து, அரசியலில் ஈடுபடுத்திவிடக் கூடாது. பாண்டிச்சேரி என்பதை புதுச்சேரி என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கோருகிற நண்பர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களின் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்றாலும், அதைப் பற்றி அவர் மேலும் பேசியிருக்கிறார். அரசியல் சட்டத்தில், இந்த நாட்டிலே எத்தனை மாநிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி எல்லாம் குறிப்பிடும்பொழுது, "பாண்டிச்சேரி" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, "புதுச்சேரி" என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. இன்றைக்கு "புதுச்சேரி" என்று மாற்றம் செய்வதாக இருந்தால், பாண்டிச்சேரியா, புதுச்சேரியா என்றெல்லாம் சிக்கல்கள் எழும். ஆங்கிலத்தில் இருந்தாலும் சரி, பிரெஞ்சு மொழியில் இருந்தாலும் சரி, அன்றைக்கு இருந்த அவர்களுடைய தஸ்தாவேஜிகளில் எல்லாம் பாண்டிச்சேரி என்று தான் இருக்கிறதே தவிர, புதுச்சேரி என்றில்லை. இப்பொழுது

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [31st October 1962]

நாம் பாராளுமன்றம் செய்த சபாரிசைத் தான் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், அதன்மீது நமக்குப் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறதே தவிர, மாறுதல் செய்வதற்கு உரிமையிலலை என்று நான் கருதுகிறேன். உதாரணமாக, சென்னை மாநிலம் நம்முடைய அதிகாரத்தின்கீழ் இருக்கும்பொழுதே, அதைத் 'தமிழ் நாடு' என்று மாற்றலாமா, வேண்டாமா என்றெல்லாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும் பொழுது இன்னொரு மாநிலத்தை, அதிலும் பாண்டிச்சேரியைப் புதுச்சேரியாக மாற்ற வேண்டுமென்று திருத்தம் செய்வதற்கு இந்தச் சபைக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒருக்கால் பாண்டிச்சேரியிலுள்ள மக்களே பாண்டிச்சேரி என்பதே நல்ல பெயராக இருக்கிறது என்று கருதினால், அதைப் புதுச்சேரியாக மாற்றுங்கள் என்று சொல்வதற்கு நாம் யார்? இதைப் பற்றி பாண்டிச்சேரி சட்டசபையில் உள்ளவர்கள் விவாதிக்கலாம். 'புதுச்சேரி' என்று மாற்றவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு உரிமை அவர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விவகாரத்தில் நாம் தலையிடுவது அவ்வளவு உசிதமல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில், பாராளுமன்ற முடிவை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டுமே தவிர, அதைப் பாதியிலே திருத்தி, அமெண்ட் செய்த ஒரு தீர்மானத்தை இந்தச் சபையிலிருந்து அனுப்ப முடியாத நிலையிலிருக்கிறோம். ஆகவே, பார்லிமென்டின் இரு சபைகளும் செய்த தீர்மானத்தை நான் மனமார வரவேற்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்ன யோசனைகள் உயர்ந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இருந்தாலும். . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member should speak on the motion and not about amendment which are not before the House now.

திரு. வை. சங்கரன் : ஆனால், இதுபோன்ற விஷயத்தில் நாம் யோசனைதான் கூறமுடியுமே தவிர, சட்டபூர்வமாகத் திருத்தம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

MR. SPEAKER : That the hon. Member cannot do in this house. That is what the hon. Member, Sri Matha Gowder has stated.

SRI M. KALYANASUNDARAM : May I know what the Hon. Speaker says about it?

MR. SPEAKER : I am only stating what the hon. Member Sri Matha Gowder has stated. He says that he cannot do it.

திரு. வை. சங்கரன் : பாண்டிச்சேரி எதோடு இணையவேண்டுமென்பது அங்கே உள்ளவர்களின் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. நமது எண்ணத்தை நாம் அவர்கள் மேல் சுமத்த முடியாது. ஆனால் ஒன்று செய்யலாம். தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் அங்கே உள்ளவர்

31st October 1962]

[திரு. வை சங்கரன்]

களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, நம்முடன் இணைவது ஒரு நல்ல அடிப்படையாக இருக்கும் என்று சொல்லி அவர்களை மாற்றலாம். அவர்கள் நிலைமையை உணர்ந்து நடந்துகொள்ளலாம். ஆனால், நாம் அவர்கள் மீது சுமத்துவது என்பது சரியான காரியம் அல்ல. அவர்களாகவே உணர்ந்து, பார்லிமெண்டுக்கு தெரிவிப்பதுதான் நல்லது. எவ்வளவு நல்ல நோக்கத்தோடு இருந்தாலும் இது போன்ற ஒரு காரியத்தை நாம் சட்டபூர்வமாகச் செய்வது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சட்ட அமைப்பையோ அல்லது இந்திய அரசியல் திட்டத்தையோ அடிப்படையாகக் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தப் பிரேரணையின் மீது என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல நான் முன்வந்திருக்கிறேன்.

நமது அங்கத்தினர்களுக்குள்ளேயே ஒரு சிலர் ஒரு விதமாகவும், வேறு சிலர் வேறு விதமாகவும் இதைக் கொள்ளலாம். கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் 'இதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், இல்லாவிட்டால் நிராகரிக்க வேண்டும்' என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அது மட்டுமின்றி, டெல்லி யிலே இரு சபைகளும் அதை நிறைவேற்றிய பிறகு, நமக்கு இதிலே ரொம்ப உரிமை இல்லை என்பது போன்று தொனிக்கும் படியாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்றை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. எந்த விஷயமும் ஒரு சபைக்கு ஆலோசனைக்கு வருமே யானால், 'அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும், அல்லது அப்படியே நிராகரிக்க வேண்டும், இந்த இசைவைத் தவிர வேறு வழியில்லை' என்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்குமென்று நான் கருதவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the Hon. Member is questioning the Hon. Speaker's ruling.

MR. SPEAKER : The soundness of the proposition is one thing but the question of legality is there.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் தலைவர் அவர்களுடைய தீர்ப்புக்கு நான் கட்டுப்படுகிறேன். அதே காலத்தில், "அதை மறுக்காமல் இப்படிச் செய்வது நன்மையாக இருக்கும்" என்ற அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பதற்குக்கூட நமக்கு உரிமை இல்லை என்று சொன்னால் அது கொஞ்சம் யோசிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். அதற்கு மேலே நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. மத்திய சட்டசபையே முடிவு செய்யக்கூடிய ஒன்று அல்ல இது என்பது நமக்குத் தெரியும். அங்கு அனுமதித்தாலும், மாநிலங்களிலே சரி பாதிக்குக்குறையாத மாநிலங்கள் அங்கீகரித்தால்தான் இத்தகைய அமைப்புக்கள், திருத்தங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியும், அவை அமலுக்கும் வரக்கூடும் என்பது நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே காணப்படுகின்ற ஒரு விதி. அந்த விதியின்படி பல்வேறு மாநிலத்தினருடைய கருத்துக்களை அறிவதற்காக இந்த விஷயம்

[திரு. சா. கணேசன்] [31st October 1962]

பல்வேறு மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப் பெற்றிருக்கிறது. இந்த நிலைமையிலே தான் இப்பொழுது இதை ஆசாயத் தொடங்குகிறோம். திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள், “பாண்டிச்சேரி என்று தான் ரிக்கார்டுகளில் இருக்கின்றன. இனிமேல் புதுச்சேரி என்று மாற்றினால், புதுச்சேரி வேறு பாண்டிச்சேரி வேறு என்று குழப்பம் ஏற்பட்டுவிடுமே” என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், இந்தியாவை “பாரதம்” என்று கூறிக்கொண்டு வருகிறோமே அது முறையாகுமா? பம்பாய் என்று குறிப்பிட்ட பழைய சாசனங்கள் எல்லாம் என்னவாயிற்று? இன்று மகாராஷ்டிரம், குஜராத் ஆகப் பிரிந்து விட்டனவே, இனி பம்பாய் எங்கே இருக்கிறது? இப்படியெல்லாம் வாதாடுவது விவாதத்திற்கு வெற்றிபெற்றிருரிய ஒரு முறையாக இருக்கலாம், ஆனால் பயனுள்ளதா என்பதை மட்டும் சிந்திக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிலையில் இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது ஒரு சிறிய பகுதி, இதைப் பிளந்து பிளந்து தனித்தனித் துண்டுகளாக ஆங்காங்கு சிதறிவிட்டால், ஒன்றாக இருப்பது பல்வேறு காரணங்களுக்காகவும், நலமாயிருக்கும். இந்த மாநிலத்தின் சட்ட திட்டங்கள் மிறப்படாமல் இருப்பதற்கும், எத்துணையோ அளவு உதவியாக இருக்கும். ஆனதால் எங்கள் கருத்து இது. இதை யோசியுங்கள் என்று கூடலா கேட்டுக் கொள்ளக்கூடாது? இதைத் தான் நான் இந்தச் சபை மூலமாக, கனம் சபாநாயகர் அவர்களின் மூலமாக, இந்திய ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு இதையும் கவனித்து ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று, இந்தக் கருத்தையாவது தீர்மானமாக இல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் காணும்படியாக அல்லது தெரிந்து கொள்ளும்படியாக, செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலைமையிலே இந்தத் திருத்தத்தை அடிப்படையிலேயே நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றாலும், பூரணமாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்றாலும், இது மாதிரி அவசரக் காலங்கள் எல்லாம் தீர்ந்த பிறகு, ஒரு நியாயமான, நீதியான, செம்மையான அமைப்புகள் நிகழுகிறபொழுது, இதை எல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு மேற்கொள்ளத் தக்க வாய்ப்பிருக்கும் முறையிலே வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும், அதற்கேற்ப ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்ற வகையிலே அதை அப்படியே மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். இந்த மாதிரியான எண்ணம் இந்த மாநிலத்திலுள்ள பலருக்கோ அல்லது ஒரு பகுதியினருக்கோ இருக்கிறது என்பதையாவது ஜனாதிபதி அவர்களுக்குத் தெரியும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புதுவை ராஜ்யத்தைத் தனியான ஒரு ராஜ்யமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே 14-வது திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது பற்றிய நம்முடைய அபிப்பிராயத்தை இப்போது கேட்டிருக்கிறார்கள். ராஜா

31st October 1962] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

விட்டுத் தோட்டத்திலே இருக்கிற ரோஜாப் பூவைப் பார்க்கலாமே தவிர, பறிக்கக்கூடாது என்ற தொனியில், 'இதிலே திருத்தங் களும், அபிப்பிராயங்களும் சொல்லக்கூடாது' என்று அமைச்சர் களும் மற்றவர்களும் சொன்னார்கள் . . .

10-30
a.m.

MR. SPEAKER: The Hon. Member is not shut out from expressing his opinion. He can express it.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: அந்த ரோஜாப் பூவானது உன்மை யான ரோஜாவா அல்லது காகிதத்தில் செப்து வைக்கப்பட் டிருக்கும் ரோஜாவா என்பதனைப் பற்றியெல்லாம் நாம் அலசிப் பார்த்தபிறகுதான் அதன் விசேஷ குணங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும். ஏற்கனவே பேசிய கோழர் திரு. கலியாண சுந்தரம் அவர்களின் கருத்தையொட்டி நானும் சில பல கருத்துக்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் கூற விரும்புகிறேன். புதுவை, காரைக்கால் பகுதிகள் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தில் இருந்து விடுபட்டு தமிழகத்தோடு, தாயகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று நாங்கள் பல மகாநாடுகளில் முடிவெடுத்திருக்கிறோம். 25-5-1950-இல் திருச்சி மாநாட்டில் இத்தகைய தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். 8-2-1959-இல் புதுக்கோட்டை யில் நடந்த பொதுக் குழுவில் 'இந்த மாநிலங்கள் தமிழகத்தோடு சேர்ந்தால் அந்த மக்களுக்கும் நல்லாழிவு ஏற்பட முடியும், நம் முடைய மக்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும்' என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டில் மதுரையில் கூடிய மாநில மாநாட்டில்கூட, இந்தப் பகுதிகள் தமிழகத்தோடு சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். இப்போது சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது. அந்தக் காரியத்தை 'ராட்டிபை' செய்யவேண்டுமென்று அதனை மாநிலங்களின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இப்போது இதற்குத் திருத்தங்கள் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருந்தாலும், பிற்காலத்தில் இவற்றைத் தமிழகத்தோடு சேர்க்கவேண்டுமென்ற தமிழகத்தின் கோரிக்கையை இந்திய சர்க்கார் மனமுவந்து பரிசீலித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திற்குப் பக்கத்தில், அதுவும் என்னுடைய தொகுதிக்கு மிக அண்மையில் புதுவை ராஜ்யம் இருக்கிறது. புதுவை ராஜ்யம் ஒரு மாவட்டத்தைப்போல் 'காம்பேக்ட் ஏரியா' வாக இல்லை. அந்த ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கிராமத்தை அடுத்து நம்முடைய ராஜ்யப் பகுதி இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய பகுதி இருக்கிறது. இப்படி விட்டு விட்டு, தொடர்ந்தாற் போல் அல்லாமல், புதுவைப் பகுதி அமைந்திருக்கிற காரணத்தால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. நம்முடைய மாநிலத்திலே நல்ல சட்டங்களை நாம் செய்து வைத்திருக்கிறோம். நாம் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை இங்கு செய் திருக்கிறோம். அங்கு இந்தச் சட்டம் இல்லை. ஆகவே, புதுவையின் அருகாமையில் உள்ள தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மதுவிலக்குச்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [31st October 1962]

சட்டமானது தோல்வியடைந்திருக்கிறது. புதுவையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற நாட்டுச் சாராயமும், இறக்குமதிச் செய்யப்படும் மேல் நாட்டுச் சாராயமும், கள்ளத்தனமாக நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, மது விலக்குக் குற்றங்கள் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின்பால் புதுவைப் பகுதியை நம்முடைய மாநிலத்துடன் சேர்க்க வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, அங்கிருக்கும் மக்களும் தமிழ் மக்கள், நாமும் தமிழர்கள். இவ்வாறு இரண்டு பகுதிகளும் வேறுபட்டு இரண்டாக இருக்கின்ற காரணத்தால் தமிழ் மக்களுக்கிடையே வேற்றுமைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமாக இருக்கக் கூடும். புதுவைப் பகுதியானது அதன் அண்மையில் இருக்கும் தாயகத்தோடு, தமிழகத்தோடு சேர்ந்தால்தான் அவர்களும் நல்லபடி வாழ முடியும், நாமும் நல்லபடி வாழமுடியும். இங்கே நாம் செல்லடாக்ஸ் ஆக்ட் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அங்கே செல்லடாக்ஸ் கிடையாது. அதன் காரணமாக பஸ் வட்ச்சக் கணக்கான ரூபாய்களை நாம் இழக்கின்றோம். புதுவைப் பகுதி மக்கள், காரைக்கால் பகுதி மக்கள் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டதால்தான் தனியான அரசாங்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா என்பது பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. 'வெஸ்டெட் இண்டாஸ்ட்' என்று சொல்கிறார்களே, அது போல், நான்கைந்து பேர்கள், தங்களுக்கு மந்திரி பதவி இல்லாமல் போகுமே, செல்வாக்கு இல்லாமல் போகுமே என்ற காரணத்தினாலேயே, டெல்லிக்குச் சென்று இத்தகைய சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்காகப் பிரதம மந்திரியவர்களிடம் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். தமிழ் மக்கள் நல்லபடி வாழ வேண்டுமென்றால், புதுவைப் பகுதி நல்ல முறையில் செழிப்புற வேண்டுமென்றால், தமிழகத்தோடு சேர்ந்தால்தான் சிறப்பாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் கூறுகின்ற இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து டில்லிக்கு அனுப்புவதற்கான ஏற்பாடுகளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதுவைப் பகுதியிலே இடையிடையே சில கிராமங்கள் நம்முடைய மாநிலப் பகுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் 'அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் டிபிகல்டிஸ்' ஏற்படுகிறது. நம்முடைய மாநில மக்களும், புதுவை, காரைக்கால் பகுதி தமிழ் மக்களும் ஒன்றுபட்ட, ஒரேவித சட்டங்களின்கீழ் ஒரேவித ஆட்சியின்கீழ் இருப்போமேயானால் நல்ல முறையில் வாழ வாய்ப்பு இருக்கும் என்ற காரணத்தால், இப்போது இல்லாவிட்டாலும், எதிர்காலத்திலாவது -பிசு அண்மையில்--அந்தப் பகுதிகளைத் தமிழகத்தோடு சேர்க்க மாநில அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தனியாக நல்ல முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

31st October 1962]

* திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, பார்லிமெண்டின் இரு சபைகளிலும் விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள திருத்தத்தை இச் சபையின் சம்மதம் பெறும் பொருட்டு, கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் முழுமனதோடு ஆதரிக்கவேண்டியதாகும். அதன் பேரில் இங்கு சில திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டு அவை பற்றி இங்கே விவாதிக்க முடியாது என்று சொல்லியும்கூட, பலர் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனக்கு நன்கு ஞாபகம் இருக்கிறது—காரைக்காலிலும், பாண்டிச்சேரியிலும் சென்ற தேர்தலின்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் என்ன பேசப்பட்டது என்றால், “காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஒட்டுப் போடுவீர்களானால் அவர்கள் புதுவை ராஜ்யத்தைத் தமிழ் நாட்டோடு சேர்த்துவிடுவார்கள், ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஒட்டுப் போடாதீர்கள்” என்பதுதான். அப்போது அவ்வாறு பேசியவர்கள் இப்போது இந்தச் சபையில், அந்தப் பகுதிகளைத் தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: எங்கள் கட்சிக் கொள்கை அதுவல்ல. எங்கள் கட்சியிலுள்ளவர்களில் அப்படிப் பேசியது யார் என்று சொல்லுங்கள்.) நான் தனிப்பட்ட ஆணைப் பற்றிப் பேசவில்லை, கட்சியின் அடிப்படையிலேயே சொன்னேன்.

‘புதுவை ராஜ்யத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டம் இல்லாததன் காரணமாகப் பல தீமைகள் விளைகின்றன, அந்த ராஜ்யம் நம்முடைய ராஜ்யத்துடன் சேர்க்கப்பட்டுவிட்டால் அந்தத் தீமைகள் தவிர்க்கப்பட்டு விடும்’ என்ற கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. அது உண்மையாக இருந்தபோதிலும்கூட, நம்முடைய மாநிலத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலில் இருப்பது போலவே அங்கும் தீவிரமாக மதுவிலக்கைக் கொண்டுவரும்படி இந்திய சர்க்கார் மூலமாகத் தெரிவித்து அந்தத் தீங்கைப் போக்கிக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஆதரிக்கவேண்டியதுதான் நம்முடைய கடமை என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. பொன்னுசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மத்திய சர்க்காரிலே இது சட்டமாக்கப்பட்டு இங்கு வந்திருக்கிறது. இதை ஆதரிக்க வேண்டியது நமது முதல் கடமை. அதற்கு இரண்டு காரணங்களை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாகாணத்தில் இருந்து பார்லிமெண்டுக்கு உறுப்பினர்கள் சென்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து சட்ட ரீதியில் ஒழுங்கான முறையில் பரிசீலனை செய்து அங்கே இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கும்போது, நாம் அதைப் பற்றி இங்கே விவாதித்து அதில் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப் போலவேதான் நாம் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி—அங்கு இந்தச்

[திரு. சி. பொன்னுசாமி] [31st October 1962]

சட்டத்தைப்பற்றி இப்படி அப்படி என்று அவர்கள் அங்கே பேசுவார்களானால் நாமும் வருந்தாமல் இருக்கமாட்டோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேசமயத்தில் இன்னொன்று. இது பாண்டிச்சேரி சம்பந்தமான விஷயம். அங்கேயுள்ள மக்களின் பிரதிநிதிகள் எல்லாம் தங்களுடைய எதிர்காலம் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதைப் பற்றி நினைத்து, சிந்தித்து டெல்லிக்குச் சென்று தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறபோது—இவர்களுடைய அபிப்பிராயப்படியே அவர்கள் இந்த அரசியல் அமைப்புத் திருத்தத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். பாண்டிச்சேரி மக்கள் பிரதிநிதிகள் இவர்களுடைய கருத்துப்படி இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய ஆலோசனைக்கு வருகிறபோது நாம் அவர்களுடைய கருத்துக்கள், டெல்லியில் உள்ள நம்முடைய பிரதிநிதிகளின் கருத்துக்கள் இவற்றை மதித்து அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதுதான் நிராயமாக இருக்கும். தமிழ் நாட்டோடு அந்தப் பகுதி சேரவேண்டும் என்றால் நாம் அப்படிச் சேரவேண்டும் என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. அந்தப் பகுதி மக்கள் வேண்டுமானால் தங்கள் கருத்துக்களை—இந்தப் பகுதியோடு சேருவதற்கு ஏற்றவகையில் உருவாக்கி தமிழகத்தோடு சேரவேண்டும் என்று சொல்லலாம். அப்போதுதான் நாம் பாண்டிச்சேரி மக்களின் உணர்ச்சியை மதித்து, கருத்துக்களை மதித்து நடப்பவர்களாக ஆவோம். ஆகையால் மேற்கொண்டு இதை விரிவாகப் பேசாமல் அப்படியே ஒப்புக்கொள்வது நலம், நீதியாகும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் செய்யப்படும் இந்தத் திருத்தம் பார்லிமெண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படியே இந்த மன்றத்தின் அங்ககாரத்தையும் அந்தத் திருத்தம் பெறுவதற்காக நான் இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே பிரேரேபித்திருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் தம்முடைய திருத்தப் பிரேரேபனை நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது என்றாலும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அவ்வளவாக மனம் விரும்பவில்லை என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அதற்காக நான் எதிர்த்து வோட்டுப் போடப் போவதில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எதிர்த்து வோட்டுப்போடாது இருக்கலாம். ஆனால் ஆதரிப்பது தமக்குப் பிடிக்கவில்லை, தமக்கு மகிழ்ச்சி அளிப்பதாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரியும், யாருமே இதை எதிர்க்கமாட்டார்கள் என்று.

ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் பிரேரேபித்திருக்கக் கூடிய தீர்மானம் எதைப்பற்றியது? அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தைப் பற்றியது. அந்தத் திருத்தம் எதைப் பற்றியது? புதுவை, காரைக்கால் போன்ற பகுதிகளை—பிசெஞ்சு அரசாங்கத்

31st October 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

திற்கு உட்பட்டிருந்த பகுதிகளைப் பற்றியது. முன்பு பிரஞ்சு பிராந்தியமாகவே அவை இருந்தன. அது இப்போது மாற்றப் படுகிறது. இந்தியாவோடு இணைக்கப்படுகிறது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நீங்கி நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, குடியரசாட்சியை அமைத்துக்கொண்ட பிறகும் கூட புதுவை, காரைக்கால் போன்ற பகுதிகள் பிரஞ்சு ஆட்சிக்கு உட்பட்டே இருந்தன. பிரிட்டிஷ்காரர்கள் நம் நாட்டைவிட்டு வெளியேறி விட்டார்கள். ஆனால், இந்தப் பகுதிகளைவிட்டு பிரஞ்சுக்காரர்கள் போகவில்லை. பிரஞ்சு அரசாங்கத்தின் கீழ் இருந்த சில பிராந்தியங்கள் இந்தியா குடியரசு நாடான பிறகும் கூட பிரஞ்சு அரசாங்கத்திற்கு உட்பட்டே இருந்தன. அது மிகுந்த கவலையும், அதிருப்தியும் அளித்துக்கொண்டிருந்தது. இதைப்பற்றி நமது மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி அவர்கள் பிரஞ்சு அரசாங்கத்தோடு கலந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவர்களும் நமது பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய வார்த்தைகளுக்கு கௌரவம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் அந்தப் பகுதிகளை இந்திய யூனியனோடு இணைத்துவிடுவதற்குச் சம்மதித்தார்கள். காலம் கொஞ்சம் தள்ளிப் போனாலும் கூட போர்ச்சுகல் நாடு கோவா விஷயத்தில் நடந்துகொண்ட மாதிரி யாக எவ்வித வெறி ஆக்கிரமிப்பு மனப்பான்மையோடும் நடந்து கொள்ளவில்லை. உலகத்திற்கே சுதந்திரத்தை நிலை நாட்டிய தங்களது பழைய பண்பாடுகளுக்கு ஏற்பவே பிரஞ்சுக்காரர்கள் இவ்விஷயத்திலும் நடந்து கொண்டார்கள். நமது பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஒப்புக்கொண்டார்கள். “எங்கள் ஆட்சியில் இருக்கிற இந்தியப் பிரதேசத்தை இந்திய யூனியனோடு இணைப்பதற்கு நாங்கள் விட்டுக் கொடுக்கிறோம்” என்று ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதற்காக அவர்களை நாம் பாராட்டவேண்டும். பிரஞ்சு அரசாங்கத்திற்கு நம் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டும். கொஞ்சம் தாமதமானாலும் ‘டீ பாக்டோ’ ஆயிற்று. ‘டீஜூரி’ யாகாமல் இருந்தது. பிரஞ்சு நாட்டின் நிலைமை சரியாக இல்லாததனால் அது தள்ளிக்கொண்டே வந்தது. டீஜூரியும் சீக்கிரத்தில் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது அதற்கும் ஒப்புக்கொண்டு செய்துவிட்டார்கள். அதற்கு மேலாக இந்தத் திருத்தம் பார்லிமெண்டில் கொண்டுவரப் பட்டு நிறைவேறியிருக்கிறது. இப்போது பிரச்சனை எல்லாம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் செய்யப்பட்டுள்ள இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள நாம் சம்மதிக்கிறோமா இல்லையா என்பது தான் என்று சொன்னேன். அதாவது முன்பு பிரஞ்சு ஆட்சியில் இருந்த பிரதேசங்கள் இப்போது இந்திய யூனியனோடு இணைக்கப் படுவதை ஒப்புக்கொள்வதா, இல்லையா என்பதுதான் பிரச்சனை. அந்தப் பிரதேசங்கள் இப்போது இந்திய யூனியனோடு இணைக்கப் படுவதை எல்லோரும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார்கள் என்பது தான் என் அபிப்பிராயம். ஆகவே என்னுடைய தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதில் யாரும் வருத்தப்படவேண்டாம். பிரஞ்சுப் பிரதேசங்கள் இந்திய யூனியனோடு இணைக்கப்படுவது தான் பிரச்சனை. அதற்குச் சம்மதிப்பது தான் இந்தத் தீர்மானம். அதை ஆதரிப்பது தான் இந்தத் தீர்மானம்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[31st October 1962]

இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது அபிப்பிராயம் சொல்லக் கூடாதா என்றால் சொல்லலாம். ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு திருத்தம் பிரேரேரிப்பது, அதை நிறைவேற்றப் பார்ப்பது முறை அல்ல, தவறு' என்று தான் தாங்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தீர்களேயன்றி இதன்பேரில் எவ்வித அபிப்பிராயத்தையும் யாரும் தெரிவிக்கக் கூடாது என்று அல்ல. ஆனால் அபிப்பிராயம் தெரிவிப்பதிலே கூட நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுவரையிலும் பிரஞ்சு ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த பிரதேசம் இன்றையதினம் இந்திய யூனியனோடு இணையும்போது எதிர்காலத்தில் அவை எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதைக் கூட அந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள மக்களே தான் முடிவு செய்துகொள்ளவேண்டும். தங்களுடைய கருத்து என்ன என்பதை அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள மக்கள் ஆட்சியாளர்களுக்குத் தெரிவிக்கலாம். அவர்கள் கருத்துப்படி அந்தப் பகுதிகளை நம் ராஜ்யத்தோடு இணைத்துக்கொண்டாலும் இணைத்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் அப்படி நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துக்கொள்வதாகச் சொன்னால் நாம் வேண்டாமென்று சொல்லப்போவதில்லை. ஆனால் நாமே—தமிழ்நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் மட்டும் அடங்கியுள்ள இந்தமன்றத்தில் அந்தப் பகுதிகளைத் தமிழ்நாட்டோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அது நம்முடைய ஆக்கிரமிப்பு மனப்பான்மை என்றாகிவிடும். “இவர்களுடைய பேராசையைப் பாருங்கள்” என்று பிறர் நம்மைப்பற்றிச் சொல்ல இடம் கொடுத்துவிடும். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது—பாண்டிச்சேரி பிரதேசத்தை தமிழ்நாட்டோடு சேர்க்கவேண்டும் என்று நாம் அபிப்பிராயம் தெரிவிப்பதே சரியல்ல என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே தான் என்னுடைய தீர்மானத்திற்கு எந்தவிதமான திருத்தமும் இன்றி, ஆட்சேபணையும் இன்றி, பிரஞ்சுப் பகுதிகள் இந்திய யூனியனுடன் இப்போதைக்கு நேராக இணைக்கப்படுவதை வரவேற்கும் முறையில் மகிழ்ச்சியோடு இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போதைக்கு பாண்டிச்சேரி மக்களுக்கு தனியாக இருப்பது தான் நலம் என்று தோன்றியிருக்கலாம். மத்திய சர்க்கார் அந்தப் பிராந்திய மக்களுடைய பிரதிநிதிகளின் அபிப்பிராயத்தை நன்றாகக் கலந்துகொண்ட பின்னர் தான் அரசியல் அமைப்பில் இத்தகைய திருத்தத்தைச் செய்வது பற்றி முடிவு செய்தார்கள். அவர்களிடையே பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் அப்போது இருந்திருக்கலாம். மத்திய சர்க்கார் அவற்றையெல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்தே ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு மேலே நாமாகப் போய் எதையாவது சொல்லிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அந்த ராஜ்யத்தின் பெயரைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் புதுச்சேரி என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். புதுவை என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். மக்கள் எப்படி விரும்புகிறார்களோ அப்படி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி பெயர் வைத்துக்கொள்வதில் ஒன்றும் சிரமம் இருக்காது. நாம் எப்படி தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டோமோ, அதைப்போலவே அந்தப் பிரதேசத்து மக்களும் தாங்கள் விரும்புகிற பெயரைத் தங்கள்

31st October 1962]]திரு. எம் பக்தவத்சலம்[

ராஜ்யத்திற்கு வைத்துக்கொள்வதில் தடை இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகையால் இதில் மேற்கொண்டு எதைப் பற்றியும் நாம் கவலைப்படாமல், மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு, ஏகோபித்து இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த மன்றம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ This House ratifies the amendment of the Constitution of India falling within the pruvieu of the proviso to Article 368 thereof proposed to be made by the Constitution (Fourteenth Amendment) Bill, 1962, as passed by the two Houses of Parliamnt.”

The resolution was put and carried.

(2) THE CONSTITUTION (THIRTEENTH AMENDMENT) BILL, 1962.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That this House ratifies the amendments to the Constitution of India proposed to be made by the Constitution (Thirteenth Amendment) Bill, 1962, as passed by the two Houses of Parliament.”

An agreement was reached in July 1960 by the Government of India with the leaders of the Naga Peoples' Convention under which it was decided that Naga Hills-Tuensang Area (Nagaland), which is at present a Part 'B' tribal area within the State of Assam will be formed into a separate State in the Union of India. Accordingly, a Bill has since been passed by the Parliament and has been assented to by the President on 4th September 1962. This Act, called the State of Nagaland Act, 1962, provides for the formation of the State of Nagaland and for matters connected therewith.

The agreement reached by the Government of India referred to above provides that the Governor of the State of Nagaland shall have special responsibility for law and order for so long as the law and order situation continues to remain disturbed on account of hostile activities and that Governor shall have general responsibility with regard to the funds made available to the new State by the Government of India. The administration of the Tuensang district of Nagaland shall be carried on by the Governor for a period of ten years during which it is expected that the people of that area would be in a position to shoulder fuller responsibilities of administration. A Regional Council is to be formed for the said Tuensang district comprising elected representatives from the tribes therein. This Council will supervise and guide the working of the Village, Range and Area Councils in the district and no law passed by the Nagaland Legislature will extend to the Tuensang district unless so recommended by the Regional Council. Acts of Parliament shall not apply to Nagaland unless so decided by the Nagaland Legislature with regard to the religious or social practices of the Nagas,